

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 29 grudnia 2008 r.

DOLiS/DEC-901/08

Dot. DOLiS– 440-479/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi R na przetwarzanie jego danych osobowych przez operatora X,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga R (zwanego dalej Skarżącym) dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez X (zwana dalej Spółką).

Skarżący wskazał, że w związku z zawarciem przez niego umowy ze Spółką o dostarczenie usługi internetowej „zaskarżony podmiot dopuścił się nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych przez to, że w treści nadanego z urzędu adresu poczty elektronicznej umieścił inicjał imienia i nazwisko w pełnym brzmieniu x.nazwisko@...pl.

W związku z powyższym Skarżący wniósł o wydanie decyzji administracyjnej nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem i podjęcie działań mających na celu zmianę adresu poczty elektronicznej, zawierającego jego dane osobowe i zastąpienie go innym, wskazanym przez Skarżącego.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie, w oparciu o przedłożone dokumenty, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem z nim umowy o dostarczenie usługi internetowej. W zleceniu zmiany usług z dnia 5 października 2006 r. Skarżący zaakceptował warunki umowy, w tym nadanie przez system adresu poczty elektronicznej.
2. W piśmie z dnia 7 lipca 2008 r. Spółka wyjaśniła, iż system obsługujący udostępnianie usługi internetowej tworzy konta nowych klientów w oparciu o imię i nazwisko klienta. Nazwa klienta jest utworzona w momencie automatycznego zakładania konta przez system i stanowi ona zarówno login poczty elektronicznej, jak i nazwę użytkownika, na podstawie której klient jest rozpoznawany przez system zarządzający dostępem do usługi internetowej. Ponadto, Spółka wyjaśniła, iż nigdy nie publikowała i nie publikuje listy adresów email swoich użytkowników, a w szczególności nie podaje do publicznej wiadomości danych swoich użytkowników powiązanych z przyznanymi im adresami poczty elektronicznej.
3. Pismem z dnia 12 sierpnia 2008 r. Spółka wyjaśniła, iż w chwili zawierania umowy abonentowi usługi internetowej znany jest adres poczty elektronicznej nadawany przez Spółkę. Ponadto, Spółka nie wymusza na użytkowniku usługi korzystania z przyznanej nazwy użytkownika poczty elektronicznej do wysyłania korespondencji elektronicznej. Abonent ma prawo utworzenia aliasu pocztowego, którym może zastąpić w kontaktach w sieci nazwę użytkownika i otrzymywać na ten alias pocztę elektroniczną. Jak wyjaśniła Spółka, korzystanie z aliasu przy wysyłaniu poczty elektronicznej oznacza, że w treści komunikatu nie pojawia się nazwa użytkownika, a jedynie alias.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, podstawowym obowiązkiem każdego administratora jest przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Wobec okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy na przesłanki wymienione w art. 23 ust. 1 ustawy. Przepis ten nakazuje uznać przetwarzanie danych osobowych za dopuszczalne m. in. wtedy, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3).

Z materiału dowodowego oraz okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, że Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem umowy o dostarczenie usługi internetowej. Przesłanką legalizującą przetwarzanie danych Skarżącego przez Spółkę jest zatem przesłanka określona w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy – konieczność realizacji przedmiotowej umowy.

Skarżący w „Zleceniu zmiany usług” zawartym ze Spółką w dniu 5 października 2006 r. własnoręcznym podpisem pokwitował wykonanie instalacji sprzętu umożliwiającego korzystanie z internetu, jednocześnie akceptując przyznany mu przez system Spółki adres poczty elektronicznej. Trudno uznać zarzut Skarżącego za zasadny w sytuacji, gdy Spółka legalnie przetwarza jego dane osobowe w zakresie imienia i nazwiska, co jest konieczne do realizacji umowy o dostarczenie usługi internetowej zawartej między stronami. Wskazać przy tym należy, iż Skarżący nie ma obowiązku korzystania z przyznanej mu nazwy użytkownika konta poczty internetowej, a nazwa użytkownika utworzona w momencie automatycznego zakładania konta przez system stanowi login poczty elektronicznej, jak i nazwę użytkownika, na podstawie której klient jest rozpoznawany przez system zarządzający dostępem do usługi internetowej.

Wskazać również należy, że prawo do ochrony danych osobowych stanowi istotny element prawa do ochrony własnej prywatności, co z kolei ściśle wiąże się z chronionymi przez prawo cywilne dobrami osobistymi człowieka.

Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego.

Jednakże – jak wskazuje przyjęte w tej kwestii orzecznictwo (w tym wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 marca 1996 r. (sygn.: I ACr 33/96) „podstawowe dane osobowe człowieka (nazwisko i imię) są jego dobrem osobistym, ale jednocześnie są dobrem powszechnym w tym znaczeniu, iż istnieje publiczna zgoda na posługiwanie się nimi w życiu społecznym (towarzyskim, urzędowym, handlowym itp.)”.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez Spółkę nie narusza przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku

o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).